

پیام احمد صدر حاج سیدجوادی به مناسبت درگذشت مهندس عزت الله سحابی و شهادت هاله
سحابی و هدی صابر

«بسم رب الشهداء و الصدیقین»

«و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احياء عند ربهم یرزقون»

(آل عمران، آیه ۱۶۹)

ملت شریف ایران؛

مراجع عظام و روحانیت محترم شیعه؛

به جهت کهولت و بیماری‌های شدید جسمانی، مدت‌هاست قصد آن دارم تا باقی عمر را به خلوت و نیایش با معبود سپری سازم. لیکن امواج مصیبت‌ها و بلاها و فقدان مهندس عزت الله سحابی، مردی از تبار بزرگان اخلاق و سیاست و دوستی صمیمی که عمری با دغدغه‌ی ایران و اسلام زیست و در راه خدمت به ملت از پذیرش هیچ فداکاری و رنجی دریغ نکرد، اما حتی از برگزاری مجلس قرائت قرآن و فاتحه‌خوانی برای او ممانعت به عمل آمد و همچنین شهادت دختر بی‌گناه و حق‌جوی ایشان - سرکار خانم هاله سحابی که به نحوی مرموز و مظلومانه در مراسم نشیوع پدر، جان باخت و سرآخر، شهادت اندیشمند قرآن‌پژوه، آرمان‌خواه نیک‌اندیش، مجاهد راه آزادی و انسان وارسته - شهید هدی صابر - اختیار از کفم گرفت و نگذاشت تا وفای به عهد سکوت نگه دارم.

مراجع معظم که اخیراً به درستی در برابر کشتار شیعیان بحرین زبان به اعتراض گشودند، چگونه و با چه توجیه عقلی و یا حجت شرعی در برابر فوج مصیبت‌ها و مظلومی که در طی این دو سال بر ملت ایران و به ویژه در فاجعه شهادت هاله سحابی و هدی صابر از ناحیه حکومت و کسانی روا شده است که ابعاد عملکرد ایشان از باب انحرافات دینی و اخلاقی و همچنین مغایرت با منافع ملی و باورهای اصیل اسلامی بر کسی پوشیده نیست، سکوت پیشه ساخته‌اند؟

مراجع، روحانیون و فضلا و علمای حوزه‌های فقهی سراسر جهان تشیع، سکوت و انفعال خود را در قبال چنین فجایی چگونه می‌توانند با کلام صریح امیرمومنان (ع) مطابقت دهند که حتی سرقت خلخال از پای زنی یهودی را بر نمی‌تابید و وقوع این حادثه را مایه شرم و مرگ مسلمانان می‌دانست (نهج‌البلاغه - خطبه ۲۷)؟ نه از باب آنکه قربانی، زنی یهودی بوده است، بلکه از آن جهت که پایین‌ترین وجه امنیت که بعد اقتصادی است در جامعه متزلزل شده است و حال آنکه اینک، کرامت انسانی و جان و حیثیت افراد اعم از مسلمان و غیر آن به سادگی به بازی گرفته می‌شود.

جا دارد که مراجع عظام و روحانیت پا به میدان نهند و در اقدامی یکپارچه، خواستار رعایت حقوق انسانی، تامین خواسته‌های تاریخی و جان مردم سرزمین خود و آزادی افرادی شوند که این روها به جرم نیک‌اندیشی، دلسوزی برای وطن و اعتراض به دولتی خودکامه و قانون‌گریز محبوس‌اند و ظاهراً نه تنها مقامات قضایی و امور زندان‌ها دغدغه‌ای برای محافظت از جان ایشان را ندارند که دست‌هایی پنهان و مرموز در صدد حذف فیزیکی و از میان بردن آنان هستند، در غیر این صورت، از بابت سکوت خود، هیچ پاسخی در برابر خدا و ملت نخواهند داشت و توانی سخت بر عهدهٔ روحانیتی خواهد بود که هرزمان در طول تاریخ این سرزمین، فریاد مظلومیتی کشیده است، مردم به ندایش پاسخ داده‌اند.

درحکومتی که مدعی اسلامیت است و رییس قوهٔ قضاییه، وزیر اطلاعات و بسیاری از مقامات آن به شرط اجتهاد جامع‌الشرایط، پذیرای این سمت‌ها شده‌اند و حفظ عدالت و ملکه‌ی اخلاق، نخستین پایه‌ی ثبوت و استمرار فقاقت محسوب می‌شود، آیا وقوع چنین حوادثی مصداق بارز وهن به اسلام و مرجعیت قلمداد نمی‌شود؟

مسئولیت کیفری و شرعی شهادت مظلومانهٔ این دو یار عزیز و تمامی کسانی که در این دوسال به شهادت رسیدند، نه تنها بر عهدهٔ قوهٔ قضاییه و مقامات سازمان زندان‌ها که بر عهدهٔ کل حاکمیت جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. از این رو، سبب‌سازان این حوادث مهیب را به هراس از خشم و عدالت ملتی فرا می‌خوانم که بیش از صد سال برای کرامت انسانی، آزادی و عدالت، رنج‌ها تحمل کرده و با خون عزیزترین فرزندانش هزینه داده است.

این پدر پیر که بیش از هفتاد و اندی سال تجربهٔ حضور در صحنه‌های سیاست و اجتماع را اندوخته دارد و در حالی که خود را به لقای محبوب نزدیک می‌بیند، با تنی رنجور اما قلبی سرشار امیدواری، به مردم شریف و جوانان عزیز نوید می‌دهد که اگرچه رنج و مشقت‌هایی که این روزها بر ملت ایران و پویندگان راه آزادی و حاکمیت ملت و حکومت قانون روا می‌شود، در نوع خود کم سابقه و حتی بی‌سابقه است، لیکن حکایت از ضعف و ناتوانی حاکمیتی دارد که تنها تظاهر به تسلط کامل بر امور دارد. خون هاله و هدی، واپسین حجت‌هاست بر ستمگران و تمامیت‌خواهان. خون شهید به ستاره‌های شب مانده است، راهنمای خروج از ظلمات و آیات برآمدن بامداد آزادی است. در سوگ این عزیزان، خون دل و اشک دیده نهان خواهیم داشت و اندوه بی‌کرانمان را تقیه می‌کنیم، تا اندوه‌سازان که میراث‌دار شیوهٔ حکومت فرعونیانند، به باطل، نپندارند که غم سنگین، ذره‌ای از امید و باور ما به برآمدن صبحی نزدیک کاسته است و این ستم و رنج، مصداق «کرب‌العظیمی» است که به زودی و در پرتو خواستی فراگیر به شادی و لبخند بدل خواهد شد.

در خاتمه، درگذشت مهندس عزت‌الله سحابی و شهادت سرکار خانم هاله سحابی و زنده‌یاد شهید هدی صابر را به عموم ملت ایران، شورای فعالان ملی‌مذهبی، نهضت آزادی ایران، زندانیان سیاسی و عقیدتی سراسر کشور و هم‌اندیشان هم‌بند ایشان در زندان اوین و به ویژه به خانواده‌های معزز و سوگوار سحابی و صابر تسلیت عرض کرده و از خداوند منان، ضمن طلب آمرزش و آرامش برای این عزیزان و صبری عظیم‌تر از ظلم ظالمان برای ملت ایران، سزای مباشران و مسببان این حوادث تلخ را خواستارم.

احمد صدر حاج سید جوادی